

[Rahbæk Møller]

anledningen til det, og jeg synes, alle ordførerne er gået ind i debatten – hver på sin vis i øvrigt.

Jeg lagde også mærke til, at f.eks. fru Anne Birgitte Lundholt og jeg var fælles om to ting, nemlig at rose erhvervsredegørelsen og forlange initiativer. Til gengæld er jeg temmelig sikker på, at når eller hvis disse initiativer kommer, vil det vise sig, at fru Anne Birgitte Lundholt og jeg har været begejstrede for forskellige ting, og derfor vil der nok vise sig en praktisk forskel. Men debatten har ikke været sur; den har faktisk på mange måder været konstruktiv.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Blandt mange andre gode egenskaber har fru Lone Dybkjær den, at hun med sine taler får én til pludselig at tænke på noget, som man finder faktisk er vigtigt at få sagt. Det var fru Lone Dybkjærs bemærkning om det med at få tændt lys.

Jeg vil se på det fra den modsatte side og tale om faren ved, at der *slukkes* lys. Jeg har ved en række møder rundt omkring for ældre medborgere – hvis ellers jeg efterhånden kan finde nogen, der er ældre end jeg selv – været ude for, at de er bange for, at flere og flere politikere kommer og fortæller dem, at der nok ikke bliver nogen folkepension i fremtiden – det var i hvert fald en sidegren af fru Ritt Bjerregaards udtalelser i sin tid – og det er hamrende forkert. Man henviser til, at der nu bliver så få i midten, så mange i bunden og navnlig så mange i toppen, og at det er alle dem, der skal have.

Jamen du godeste! Så længe vores hovedproblem er, at der er 350.000, vi ikke kan finde beskæftigelse til, kan man da ikke komme og fortælle, at der bliver for få mennesker til at sørge for, at vore ældre skulle kunne få den folkepension, de får i dag.

Jeg vil gerne bede de kolleger, der er enige med mig, om at benytte hver en lejlighed til at understrege, at der ikke er nogen ansvarsbedviste politikere herinde, der drømmer om, at det på noget tidspunkt skulle blive umuligt at betale folkepension i det omfang, som man gør i dag.

Det er meget vigtigt at få det sagt, for der slukkes mange lys hos mange mennesker, der står over for at skulle til at gennemleve deres

alderdom, eller hos dem, der endnu mener, at de har mange år tilbage.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Lone Dybkjærs indlæg vidnede jo ikke om, at fru Lone Dybkjærs parti er en del af regeringen. Det var jo nærmest en ordførertale fra en ordfører i opposition. For mit spørgsmål er: Når nu vi har en flertalsregering, hvorfor gør regeringen så ikke alt det, fru Lone Dybkjær gerne vil? Der er ikke parlamentariske hindringer i vejen for det. Det er jo bare at lægge forslagene frem i folketingsalen og vedtage det, hvis det er dét, man vil.

Vi har ganske vist sjældent flertalsregeringer i Danmark, og derfor kan det måske være, at fru Lone Dybkjærs parlamentariske opdragelse ikke tilsiger hende at udnytte det, at vi har en flertalsregering. Ikke desto mindre er det en kendsgerning i dag, og derfor har jeg svært ved at forstå, hvorfor vi skal have en opremsning af alt det, der burde gøres.

Spørgsmålet er: Hvorfor gør man det så ikke, når man har magten til det?

Så kommer jeg til den anden halvdel af fru Lone Dybkjærs indlæg, for den var nemlig interessant: diskussionen om, hvorvidt den samfundsudvikling, vi er i gang med i øjeblikket, gør samfundet mere eller mindre demokratisk.

Dér tror jeg nok, vi politikere skal se frem til, at lige så vel som da bogtrykkerkunsten og læsekunsten blev almindeligt udbredt, vil informationssamfundet også stille ganske andre spørgsmål til os politikere, end vi har været vant til. Og folk lader sig ikke spise af med de sædvanlige mere eller mindre politisk betonede svar; folk vil have konkret viden. Og hvis fru Lone Dybkjær og andre ønsker at blive ved med at have den politiske magt, er man derfor nødt til at give befolkningen noget mere frihed; ellers tager befolkningen selv magten.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg kunne jo forstå af fru Lone Dybkjærs tale, at hvis ikke de tidligere, knubbede ord var møntet på hr. Bertel Haarder, måtte de være møntet på mig. Det beklager jeg, eftersom fru Lone Dybkjær åbenbart ikke hørte mit indlæg. Nu startede jeg også kl. 13, lige efter frokosten,